

γιμιτζής "Ηπ. (Ἰωάνν.) γιμιζ-ζής Κῶς γιουμιτζής Κρήτ. γεμιζής Δονοῦσ. Μύκ. Σχιν. Προπ. (Μαρμαρ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gemici*=ναυτικός.

1) Ναύτης, ναυτικός ἰδίᾳ ἱστιοφόρου ἐνθ' ἄν.: Παλιοὶ γερασμένοι καπετάνιοι καὶ γεμιτζήδες Ἰκαρ. Ἀλλοίμονο 'ς τοὺς γεμ'δζήδες μ' αὐτὸ τὸ γαιρὸ Ψαρ. 'Σ τῇ λίμνῃ τῆς Καστοριᾶς εἶναι πολλοὶ γκιβιτζήδες κ' ἔχουνε μονόξυλα καὶ καράβια Μακεδ. (Καστορ.) Αὐτοὶ εἶναι οἱ μπακάληδες καὶ οἱ ταβερναραῖοι τοῦ τόπου, πὺν πήραν ἀπ' τὸ γεμιτζή, τὸν τρατάρη καὶ τὸν λοτόμο ὅλη τὴ δούλεψη, χρεώνοντας ὅσο βάσταε ἡ ψυχὴ τοὺς Π.Φουρίκ., Ἡμερολ. Μεγάλ. Ἑλλάδ. 1926, 464 || Παροιμ. Παντρεῦτῃ κ' ἡ Κατερινιώ καὶ παίρνει ἄντρα γιμιντζή (ἐπὶ τῶν ὁμιλούντων περὶ ὑποθέσεως μὴ ἐνδιαφερούσης τοὺς ἄλλους) Παξ. Ὁ κιμιντζής κατορεῖ 'ς τὸ γιολό, ἀμὲ τὰ βρῖσκει 'ς τ' ἀλάτι (ἐπὶ τῶν ἀπρονοήτως ἐργαζομένων) Κάρπ. Σαράντα χρόνια γεμιτζής καὶ πάλι τίρα-μόλα (ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ὑποχρεομένων εἰς ἐξ ὑπαρχῆς ἔναρξιν τῆς ἐπαγγελματικῆς αὐτῶν σταδιοδρομίας) Λεξ. Πρω. Δημητρ. Ὁ γεμιτζής εἶναι καλός, μὰ ὁ παπαφίνκος 'ναι παλιός (ἐπὶ ἐλλείψεως τῶν πρὸς ἐνέργειαν ἢ ἐπιτυχίαν μέσων) Λεξ. Δημητρ. || Γνωμ.

Μάρτης γδάρτης καὶ κακὸς παλουκοκαύτης,

ἔκαψε τοῦ γεωργοῦ τὰ δάχτυλα καὶ τοῦ γεμιτζή τ' ἀχείλινα (διὰ τὸ κατὰ τὴν πρωίαν τοῦ Μαρτίου ἐπικρατοῦν ψῦχος) Μέγαρ.

Τοῦ πρώτου γεμιτσή ἡ γυναῖκα τὸ Μάη μῆνα χήρεψε (διότι τότε γίνονται μεγάλοι τρικυμῖαι) Ἀνάφ.

Δίπλα τὸ φεγγάρι, ὀρθὸς ὁ γκεμιτζής

ὀρθὸ τὸ φεγγάρι, δίπλα ὁ γκεμιτζής

(ὅταν τὸ ἀνοιγμα τῆς μῆνης στρέφεται πρὸς τὰ ἄνω, προμηνύει θαλασσοταραχὴν καὶ ὁ ναύτης ὀφείλει νὰ ἀγρυπνῇ, ἐνῶ ἀντιθέτως, ὅταν τὸ ἀνοιγμα τῆς μῆνης στρέφεται πρὸς τὰ πλάγια, προμηνύει καλὸν καιρὸν καὶ ὁ ναυτικός δύναται νὰ εἶναι ἡσυχος) Αἴγιν. Κούπα τὸ φεγγάρι, χειμῶνας ὀρθιο φεγγάρι, καλοκαιρία δίπλα ὁ γεμιτζής (συνών. τῶ προηγούμενῳ) Πελοπν. (Πλάτσ.) Ὁλόρθο τὸ φεγγάρι, ἄδειος ὁ γεμιτζής (ἄδειος=ἐλεύθερος) συνών. τῶ προηγούμενῳ) Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) Τὸ γνωμ. ἐν παραλλαγαῖς καὶ ἀλλαχ. || Ἄσμ.

Ἄν ἀποθάνω, θάψ' τε με 'ς ἕναν ψηλὸν βουνόπον,

ν' ἀκούω θάλασσας βοῇ καὶ κεμιτζή λαλίαν

Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Τραπ.)

Ὁ γεμιτζής 'ς τὴ θάλασσα δὲ βρέπει νὰ φοβᾶται,

γιατὶ τὴν ἔχει πάπλωμα τσαὶ στρώμα τσαὶ τσοιμᾶται

Ἀνδρ.

Σηκώσου, ναύτη μου καλὲ καὶ πρῶτε γεμιτζή μου,

νὰ κοδασάρης τὸ γαιρὸ, νὰ πχιάσωμε λιμάνι

Κρήτ.

Ἐγὼ 'γαπῶ τὸ γιμιτζή δόθ -θαλασ-σοβρεμένο,

πού 'ναι 'ς τὸ κῦμ-μα δροσερὸς καὶ 'ς τὸ κουπὶ ὄρωμένος

Σύμ. Συνών. θαλασσινός, μαρινέρης, ναύτης, ναυτικός. 2) Ὁ ἐπιτήδειος πρὸς πᾶν ἔργον Πελοπν. (Μεγαλόπ. Νεάπ.) Σήμερα εἶχα καλοὺς γεμιτζήδες 'ς τίς ἐλιές μου Νεάπ.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γεμεντζής Ἀθῆν. Κεμιτζής Κύπρ.

γεμιτζίστικος ἐπίθ. ἀμάρτ. κεμιτιστικός Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ οὗσ. γεμιτζής, παρ' ὃ καὶ κεμιτσής, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-ίστικος.

Γεμιτζήδικος, ὃ ἰδ.

γεμιτζοπαίδι τό, ἀμάρτ. γεμ'τζοπαῖδ' Θράκ. (Σαρεκκλ. Σηλυβρ.)

Ἐκ τῶν οὗσ. γεμιτζής καὶ παιδί.

Γεμιτζάκι, ὃ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἐνα μικρὸ μοντσόπουλο, ἕνα γεμ'τζοπαῖδ'

ἀπὸ τὸ χέρ' τὴν ἐπίασε κί 'ς τὸ καράβ' τὴ βάρ'

Σηλυβρ.

γεμιτζόπουλο τό, γεμ'τζόπ'λο Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Θράκ. (Ἐπιβάτ. Μέτρ.) Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) γκιμ'τζόπ'λου Θεσσ. (Ζαγορ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) γιμ'τζόπ'λου Προπ. (Κύζ. Μηχαν.) κεμιτζόπουλο Μεγίστ. Πόντ. (Ἰνέπ.) γεμιτζόπουλο Πάρ. γεμιτσόπουλο Μ.Λελέκ., Ἐπιδόρπ., 76 γεμιντζόπουλ-λ^αο Λέρ. γεμιζ-ζόπουλ-λ^αο Κάσ. γιμ'τζόπουλο Σκῦρ. γιμ'ντζόπ'λου Στερελλ. (Παρνασσ.) γιμ'τσόπ'λου Ἡπ. (Ζαγόρ.) γιομ'τζόπ'λο Θράκ. (Μέτρ.)

Ἐκ τοῦ οὗσ. γεμιτζής καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-πουλο.

Γεμιτζάκι, ὃ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Καημένα γεμιζ-ζόπουλ^α αὐσάβ-βραχοῦ κ-κι ἀλ-λάζου

κ-καὶ πιάσουτ-τὸ τιμόνι τ-τω κ-καὶ βαριαναστενάζου

Κάσ.

Νὰ βγοῦν οἱ ναῦτες γιὰ νερὸ τσ' οἱ μοῦτσοι γιὰ τὰ ξύλα

τσαὶ τὰ μικρὰ γιμ'τζόπουλα νὰ ψαροκνηγᾶνε

Σκῦρ.

γεμιτζοτραγούδι τό, Κρήτ. (Πεδιάδ.)

Ἐκ τῶν οὗσ. γεμιτζής καὶ τραγούδι.

Ἄσμα ναυτικόν : Ἄσμ.

Ἀφουρκαστῆτε νὰ σᾶς πῶ τὸ γεμιτζοτραγούδι.

γεμλεντίζω Βιθυν. Λυκ. (Λιβύσσ.) Προπ. (Πάνορμ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yemleme*κ=δολώνω.

Τροφοδο-ῶ, δελεάζω, δολώνω τὸ ἄγκιστρον.

γεμλίκι τό, ἀμάρτ. γεμλίκιν Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yemlik*=φάτνη.

Τὸ μέρος ἐνθα τίθεται ἡ τροφή τῶν ζώων, ἡ φάτνη. Συνών. παχνί.

γεμοθαλασσιὰ ἡ, ἀμάρτ. γιομοθαλασσιὰ Γ.Ψυχάρ., Ζωὴ κι ἀγάπ., 31.

Ἐκ τῶν οὗσ. γέμος καὶ θάλασσα. Ὁ μεταπλασμός κατὰ τὰ εἰς-ιὰ ὀνόμ. Πβ. ἀγριοθαλασσιὰ, ἀκροθαλασσιὰ, ἀποθαλασσιὰ, πλήμμη, φουσκοθαλασσιὰ.

Ἡ πλημμυρίς: Λογάριασαν οἱ συντρόφοι πὼς ἔπρεπε ν' ἀποθέσουνε τὰ πράματα ὅσο πιὸ παράμερα μπορούσανε πρὸς τὰ χώματα, μολονότι, σὰν κατεβήκανε, ἦταν, ἐννοεῖται, γιομοθαλασσιὰ.

γέμος τό, Πάρ. Σχιν. Χίος—Λεξ. Βάιγ. Βλαστ. 364 γέμος ὃ, Κῶς Νίσυρ. Πόντ. (Ἰνέπ.) Τῆλ. —Λεξ. Δημητρ. γέμονς Λέσβ. ἔμος Κάρπ. γιόμος Κύθηρ. Πελοπν. (Ἀνδροῦσ. Ἀρκαδ. Βασαρ. Γαργαλ. Γύθ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Κίτ. Κοπανάκ. Λεῦκτρ. Μάν. Μεσσ. Πραστ. Σαηδόν. Σιδηρόκ.) —Λεξ. Βλαστ. 298 γιόμο Τσακων. (Μέλαν. Πραστ.) γίμος Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ρ. γεμίζω. Διὰ τὸν σχηματισμὸν ἰδ. Γ.Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 20 (1908), 568, ΜΝΕ 2, 63. Πβ. τὸ ἀρχ. οὗσ. γέμος καὶ τὸ παρ' Ἡσυχ. «γέμος· γέμισμα, πλήρωμα». Διὰ τὸν τύπ. γέμος ὃ, ἰδ. Γ.Χατζιδ., ΜΝΕ 2, 48 κέξ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Γέμιση 1, ὃ ἰδ. Κύθηρ. Κῶς Νίσυρ. Πόντ. (Ἰνέπ.) β) Ζύμη ἐξ ἐρεβίνθου διὰ τῆς ὁποίας γεμίζουν τὰς ἐκ σιτίνου ἀλεύρου πίττας Τῆλ. Χίος: Καλὰ τὸμ βέτυδες τὸγ-γέμον

Γεμυρομύλων

ἀργιού Κῶς. γ) Τὸ διὰ ποικίλων καρυκευμάτων γεμυρομύλων παχὺ ἔντερον τοῦ χοίρου, ὅπερ οἱ χωρικοὶ τρώγουν τὴν Πέμπτην τῆς Τυροφάγου Νίσυρ. Συνών. νικήτας. 2) Γέμισμα 1β, δ ἰδ., Κάρπ. — Λεξ. Δημητρ.: Πολὺς δ γέμος καὶ παραβύθιζε τὸ καίμι Λεξ. Δημητρ. || Φρ. Τοῦ ἔμου του (τῆς αὐτῆς χωρητικότητος ἢ φρ. τὸ πρῶτον ἐλέχθη ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς ἀγγείων διὰ γεννημάτων ποσότητος, μετὰ τὴν ἀπαιτούμενην διὰ τὴν γεμίση τὸ πρὸς ἀνταλλαγὴν ἀγγεῖον) Κάρπ. β) Τὸ ἐσωτερικὸν γέμισμα τοῦ σάγματος Ρόδ. 3) Ἡ μεγάλη καρποφορία, ἡ ἱκανοποιητικὴ ἀπόδοσις εἰς καρπὸν διαφόρων δένδρων Πελοπν. (Ἀνδρουῖς. Βασαρ. Γαργαλ. Γύθ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Κίτ. Κοπαν. Λεῦκτρ. Μάν. Μεσσ. Πραστ. Σαηδόν. Σιδηρόκ.) Τσακων. Μέλαν.): Οἱ συκιές, πού παρουσίαζαν πολὺ γιόμο, τώρα ἔχουν λιγοστὰ σύκα Βασαρ. Οἱ-γ-ἐλιές ἔχουσι μεγάλο γιόμο ὁφέτου Κίτ. Δέκα γινάματα κάνει 'ς τὸ γιόμο τὸ περιβόλι (γίναμα=ποσότης τριακοσίων ὀκτάδων ἐλαιῶν) Κάμπος Λακων. Ἡ ἐλιά ἔχει ἀφύσικο γιόμο αὐτόθ. Εἶναι γιόμος ὁφέτος Πραστ. Ἐχει ἓνα γιόμο φέτος ἢ σταφίδα - τὸ ἀμπέλι - οἱ-γ-ἐλιές Μεσσ. Νὰ ρᾶρε γιόμο σάτσι οἱ ἀχρᾶε! (νὰ ἰδῆς γέμισμα, καρποφορίαν ὁφέτος οἱ ἀχλαδίζες!) Μέλαν. Συνών. βεντέμα, σοδεῖα. 4) Ἡ εὐρωστία Πελοπν. (Ἀρκαδ.): Τί γιόμο ἔχει! (πόσον εὐρωστος εἶναι!) 5) Γέμιση 3, δ ἰδ., Λέσβ. Πάρ. Σχιν. Χίος—Λεξ. Βάιγ. Βλαστ. 364: Ὅχι 'ς τὸ γέμος, ἀλλὰ 'ς τὸ λίγος πρέπει νὰ κόφτεται κάθε ξύλο, γιὰ νὰ μὴ σαπίζη Πάρ. 'Σ τὸ γέμος τοῦ φεγγαριῦ Χίος. Νά 'ναι 'ς τὸ γέμος του τὸ φεγγάρι, νά 'ναι καλόφενγα Σχιν. || Φρ. 'Σ τὸ γέμος, 'ς τὸ λίγος (κατὰ τὴν περίοδον τῆς πανσελήνου καὶ τῆς νέας σελήνης, ἐπὶ σπανίων περιπτώσεων) Πάρ. Συνών. φρ. 'Σ τὴ χάση καὶ 'ς τὴ γέμιση, Στὴ χάση καὶ 'ς τὴ φέξη. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ.

Γεμυρομύλων τό, Πόντ. (Σάντ. Τραπ.)

Ἐκ τῶν οὐς. Γεμυροῦ καὶ μύλων.

Εἶδος μύλου μετρίου μεγέθους, εὐώδους καὶ γλυκοξίνου, παραγομένου εἰς τὸν τόπον Γεμυρά.

γεμόφεγγα ἐπίρρ. ἀμάρτ. γιομόφεγα Κεφαλλ. Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γεμόφεγγο κατὰ τὰ ἄλλα εἰς - α ἐπίρρ.

Ἐν σχετικῇ περιόδῳ, καθ' ἣν εἶναι πλήρης ἡ σελήνη ἔνθ' ἄν.: Ἦταν ἐκεῖνες τίς βραδεῖς γιομόφεγα πού νυχτερεύαμε καὶ ξαίναμε μαλλιά 'ς τ' ἄλωνι Γαργαλ. Ἐπαιίναμε 'ς τὸ μοναστήρι μετὰ τὰ ποδάρια. Ἦταν γιομόφεγα τότες καὶ σῶ-κανε εὐχαρίστηση νὰ πρεβατῆς Κεφαλλ. Τσι δουλειές σου ὄξου 'ς τὸ γάβο δέ βορ' ἂ τζι κάμης νύχτα, ὅξ' ἂν εἶναι γιομόφεγα καὶ γλέπης καλὰ (ὅξ' ἂν εἶναι = ἐκτός ἐάν εἶναι) αὐτόθ. Ἀντίθ. χασόφεγγα, κατώφεγγα.

γεμοφεγγαριὰ ἡ, Ἀνδρ. (Κόρθ.)—Γ.Ψυχάρ., Ἀγνή², 161 γιομοφεγγαριὰ Εὐβ. (Κάρυστ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γεμοφέγγαρο.

Ἡ περίοδος τῆς πληρώσεως τῆς σελήνης ἔνθ' ἄν.: Ἀλήθεια πού ἦτανε μάλαμα ὁ καιρός. Γεμοφεγγαριὰ Γ.Ψυχάρ., ἔνθ' ἄν. Ἀντίθ. χασοφεγγαριὰ, χασοφεγγιά.

γεμοφέγγαρο τό, ἀμάρτ. γιομοφέγγαρο Στερελλ. (Δεσφ.)

Ἐκ τῶν οὐς. γέμος καὶ φεγγάρι.

Γεμόφεγγο, δ ἰδ.

γεμόφεγγο τό, Λεξ. Περίδ. Μπριγκ. Βλαστ. 364 Δημητρ. γεμόφεγο Σῦρ. ἑμόφεγο Κάρπ. γιομόφεγγο Ἀθῆν. (παλαιότ.) Πελοπν. (Ὀλυμπ.)—Λεξ. Περίδ. Μπριγκ. γιομόφεγη ἡ, Ἰθάκ.

Ἐκ τῶν οὐς. γέμος καὶ φέγγος.

Τὸ πλησιφεῖς τῆς σελήνης, ἡ πανσέληνος ἔνθ' ἄν.: Ἐφώταγε σὰν νὰ ἦτανε γιομόφεγγο Ὀλυμπ. Ἐπρεπε νὰ εἶναι γιομόφεγγο καὶ ζυγὲς μέρες, γιὰ νὰ σηκωθῇ ἡ λεχώνα πού εἶχε γεννήσει ἀγῶρι Ἀθῆν. (παλαιότ.) Εἶναι γιομόφεγη ἡ νύχτα δὲ γάνει γιὰ φάκλα (φάκλα = πυροφάνι) Ἰθάκ. || Γνωμ. Ἐμόφεγο ξεσπόριζε κι' ἀπόφεγο κλάδευγε (ἡ σπορὰ νὰ τελειώνη εἰς περίοδον καθ' ἣν εἶναι πανσέληνος, τὸ δὲ κλάδευμα νὰ γίνεται φθινοῦσης τῆς σελήνης) Κάρπ. Συνών. γεμοφεγγαριὰ, γεμοφέγγαρο.

γέμω Καππ. (Τελμ.) Κάρπ. Κρήτ. Ρόδ. Σέριφ. Σύμ.—Λεξ. Περίδ. Πρω. Δημητρ. ἑμω Καππ. (Φάρασ.) Κάρπ. (Ἐλυμπ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γιόμω Καππ.

Τὸ ἀρχ. γέμω.

1) Εἶμαι πλήρης, γεμᾶτος, βρίθω Καππ. (Τελμ. Φάρασ. κ.ά.) Κάρπ. (Ἐλυμπ.) Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σέριφ.—Λεξ. Περίδ. Πρω. Δημητρ.: Ἡ τσάκκα μ' ἑμει μῆα (ἡ σάκκα μου εἶναι γεμάτη μῆλα) Φάρασ. || Φρ. Γέμει! (ἐπληρώθη, ἐτελείωσε! Οὕτω λέγουσιν οἱ ποιμένες, ὅταν τελειώσῃ τὸ ἀμελγμα καὶ τοῦ τελευταίου προβάτου) Σέριφ. || Παροιμ. Νὰ κάμναν οἱ σκατοδουλοῦλοι μέλι, | ὁ κόσμος ἤθελέ δο γέμει (σκατοδουλοῦλοι = τὰ κολεόπτερα σκαρ-βαῖοι ἐπὶ ἀνικάνων) Κάρπ. || Ἀσμ.

Σταυραετὸς ἐγιάειν-νε 'ς τοῦ Μαρουλ-λιού τὴ π-πόρτα' ἑμου τὰ ὀδία του κριάς καὶ τὰ φτερά του τό 'μα, ἑμον τὰ φταρnisτήρια του δροσιές ἀπὸ τ' ἀέρι (τό 'μα=τὸ αἷμα) Ἐλυμπ.

Θωροῦ δὴ Σούδα κ' ἤμε γάτεργα καὶ καράβια, λένε μὴν εἶν' Βενέτικα ἀπὸ τοῦ Βενετσάνου Ἀπύρανθ.

Ἀνοίξει τό 'να, δὲν ἔχει, ἀνοίξει τ' ἄλλο, γέμει, ἀνοίξει καὶ τὸ μεσιακό, παλιῦ φιδιοῦ φαρμάκι Τελμ. 2) Ἐχω Ρόδ. Σύμ.: Ἐγ-γέμω (δὲν ἔχω) Σύμ. Ὁ τενεκ-κὲς γέμει ἴσα μετὰ δυὸ-τρεις ὀκ-κᾶδες λάδι αὐτόθ. Σὰ δῆς καὶ γέμει τὰ μάτια του σφαλιχτά, κάεται (κάεται=κάθεται) αὐτόθ. Ἐγ-γέμουμε σκολειὸ αὐτόθ. Ἐγέμαμε δὸ λοιπὸν ἓνα ρίφι, πού ψόφησεν ἡ μάν-να του κ' ἐβύτζαν-νέ d-do ἡ σκύλ-λα αὐτόθ. Βγαίν-γει μιὰ κοπελιά πού 'ἐν ἔγεμεν ἄλ-λην ὁ κόσμος αὐτόθ. || Παροιμ. Αὐτουνοῦ ἡ ἀργιὰ του προφητεῖες ἔγ-γέμει (δηλ. δὲν ἀναγινώσκονται προφητεῖαι καθ' ἣν ἐορτὴν θέλει νὰ ἀργῇ αὐτός, ὅπως συμβαίνει κανονικῶς κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτάς. Εἰρων. ἐπὶ ὀκνηροῦ, ἀποφεύγοντος τὴν ἐργασίαν ἐπὶ οἰαδήποτε προφάσει) Σύμ. || Ἀσμ.

Ἐχω καὶ Γιάγ-γην ἀερφό, γέμω καὶ Γιάγ-γην ἄd-dra Σύμ.

Συμιακὸς πουλᾷ τ' ἀβέλιν δου, καὶ τὸ περιβόλιν δου, γέμει τέσσερις συνθιές, τέσσερις φραγκοσυνθιές Ρόδ.

γέμωμα τό, ἀμάρτ. γιόμωμα Ὁθων.

Ἐκ τοῦ ρ. γεμύνω.

Γέμισμα 1, δ ἰδ.: Δὲ θέλει ἄλλο γιόμωμα τὸ κα-πασοῦνι (καπασοῦνι = τὸ σταμνάκι).

γεμύνω πολλαχ. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Οἶν.) γεμύν-νω Κύπρ. Κῶς Λέρ. Ρόδ. γεμύν-νου Καππ. (Σίλ.) γεμ-μύν-νω Χίος (Πυργ.) ἑμύνω Καππ. (Φάρασ.) Νάξ. (Βόθρ.) ἑμύν-νω Κάλυμν. Κάρπ. (Ἐλυμπ.) Κάσ. γιμύν-νω Κῶς

